

Arrest

nr. 163 515 van 4 maart 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X
Handelend als wettelijke vertegenwoordigers van
X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, handelend als wettelijke vertegenwoordigers van X, die verklaren van Kameroense nationaliteit te zijn, op 6 november 2015 hebben ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 6 oktober 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 4 december 2015 met refertenummer 58386.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 15 januari 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U bent minderjarig en werd op 16 oktober 2014 in Gent geboren uit een Kameroense vader, (F.N.N.), en een Kameroense moeder, (N.A.N.D.).

Uw vader, (F.N.N.), vroeg op 7 mei 2007 asiel aan. Op 29 oktober 2007 verleende de Commissaris-generaal hem de vluchtelingenstatus op basis van zijn beweerde homoseksuele geaardheid. Deze vluchtelingenstatus wordt echter op basis van nieuwe elementen ingetrokken.

Uw **moeder, (N.A.N.D.)**, kwam als studente naar België en vestigde zich meteen bij uw vader. Toen uw moeder zwanger was van u stopte zij met studeren. Zij kreeg een verblijfsvergunning op basis van legale samenwoning met (F.N.N.). Uw moeder vroeg nooit asiel in België en verklaarde geen motieven te hebben om asiel te vragen.

Op 2 december 2014 vroegen uw ouders asiel voor u aan.

B. Motivering

Er kan worden opgemerkt dat uw ouders, (F.N.N.) en (N.A.N.D.), het volgende hebben aangehaald met betrekking tot de (specifieke) 'vrees voor vervolging' of het specifiek 'risico op het lijden van ernstige schade' in uw hoofde bij een eventuele terugkeer naar Kameroen.

Uw **moeder, (N.A.N.D.)**, antwoordde op de vraag of zij ervoor koos om asiel voor u te vragen 'Ja, het is ok' (gehoor I, p. 8). Gevraagd of er specifieke redenen waren waarom zij asiel vroeg voor u antwoordde zij 'Nee' (gehoor I, p. 8). Gevraagd waarom zij asiel voor u vraagt, antwoordde zij 'Zijn vader vroeg asiel' (gehoor I, p. 8). Gevraagd waarom uw vader asiel vroeg, antwoordde uw moeder 'Ik weet niet welk probleem mijn man had in Kameroen maar wel dat hij een probleem had' (gehoor I, p. 8). Ook voordien had zij tijdens hetzelfde gehoor verklaard dat uw vader problemen had thuis, maar dat zij niet weet welke en dat zij er niet veel met hem over praat (gehoor I, p. 7). Voor wat haar persoonlijke situatie betreft, verklaarde zij tijdens gehoor II dat zij graag naar Kameroen zou teruggaan; dat zij zelf geen enkel probleem heeft om terug te gaan; ze voegde eraan toe dat zij een plan had; dat ze hier zou studeren en dan terugkeren. Omdat ze zwanger werd kon ze haar studie niet afmaken (gehoor II, p. 18).

Hieruit kan worden opgemaakt dat uw moeder, (N.A.N.D.), asiel voor u vraagt omdat uw vader asiel vroeg; dat zij geen andere specifieke redenen aanhaalde als grond voor de asielaanvraag die zij voor u indiende en dat zij zelf verklaarde geen persoonlijke vrees te hebben of risico te lopen bij een eventuele terugkeer naar Kameroen.

Uw **vader, (F.N.N.)**, verklaarde op de vraag naar specifieke redenen voor de asielaanvraag in uw hoofde 'Ik weet niet ... ik weet niet welke intentie de mensen hebben met hem als hij met mij naar daar zou gaan' (gehoor I, p. 13). Gevraagd wat u te vrezen zou hebben bij een eventuele terugkeer van uw vader naar Kameroen, bleef uw vader het antwoord schuldig (gehoor I, p. 13). Tijdens gehoor II verklaarde uw vader met betrekking tot uw terugkeer naar Kameroen 'Mijn zoon zou ook risico lopen als zoon van een homoseksueel. Mijn gemeenschap is klein. Ik wil het vermijden. Ik heb hier een leven; laat mij hier blijven.' (gehoor II, p. 14).

Hieruit kan worden opgemaakt dat uw vader, (F.N.N.), geen specifieke redenen aanhaalde als grond voor de asielaanvraag die voor u werd ingediend, maar dat hij ervan uitging dat u een risico zou lopen bij terugkeer naar Kameroen omwille van zijn homoseksuele geaardheid, die bij terugkeer tot zijn persoonlijke vervolging zou leiden.

Er kan echter worden opgemerkt dat de vluchtelingenstatus van uw vader, (F.N.N.) (OV nr. 6081139 – CG 0712042), wordt ingetrokken.

Deze beslissing is gebaseerd op volgende elementen :

"U verklaarde de Kameroense nationaliteit te bezitten en geboren te zijn in Bota (South West province). U kende problemen omwille van uw homoseksuele geaardheid in Kameroen en vluchtte naar België, waar u op 7 mei 2007 asiel vroeg. Op 29 oktober 2007 werd u de status van vluchteling verleend.

Op 19 augustus 2015 werden u en de moeder van uw zoon, (N.A.N.D.), door het CGVS opgeroepen in het kader van de asielaanvraag die jullie indienden voor uw biologische zoon, (F.J.J.) (OV 7727096 – CG 1419508), die door u officieel als uw zoon werd erkend (hierna 'gehoor II'). De informatie die u en (N.A.N.D.) toen gaven over jullie gezinssituatie in België riep vragen op bij de waarachtigheid van uw homoseksuele geaardheid, die de basis vormde voor uw erkenning als vluchteling. Het CGVS besloot u op 22 september 2015 nogmaals uit te nodigen en u (en (N.A.N.D.) als getuige) te ondervragen op basis van deze nieuwe elementen die tijdens jullie gehoor van 19 augustus 2015 waren opgedoken (hierna 'gehoor III'), in het kader van een eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatus.

Er dient te worden vastgesteld dat er na uw erkenning als vluchteling nieuwe elementen in uw asioldossier zijn opgedoken waaruit blijkt dat de verklaringen die u in de loop van de asielprocedure heeft afgelegd en die essentieel waren voor uw erkenning als vluchteling ongeloofwaardig zijn.

Vooreerst kunnen vragen worden gesteld bij uw homoseksuele geaardheid, in het licht van een aantal beweringen die u in het kader van uw opeenvolgende gehoren heeft afgelegd.

Gevraagd of u homoseksueel bent, antwoordde u 'Ja, ik heb nog steeds de gevoelens' (gehoor III, p. 3).

Gevraagd wat u hiermee bedoelde, antwoordde u 'Ik heb alleen genot bij mannen' (gehoor III, p. 3).

Gevraagd of u zich ook aangetrokken voelt tot mannen, antwoordde u 'Ja' (gehoor III, p. 4). Gevraagd

wat u hiermee bedoelt, antwoordde u 'Ik moet ze hebben in een relatie; ik verkies mannen in een relatie' (gehoor III, p. 4). Wanneer u aan het begin van het gehoor III door de protection officer werd gevraagd

hoe het met elkaar te rijmen valt dat u enerzijds beweerde homoseksueel te zijn en anderzijds vastgesteld kan worden dat u sinds geruime tijd samenwoont met de moeder van uw zoon en dat u verklaarde verliefd op haar te zijn geworden, antwoordde u na veel omhaal dat u iets wilde onthullen dat niet tijdens uw eerste gehoor aan bod kwam. U verklaarde dat u een heel kleine penis hebt en dat uw eerste liefde - een meisje, (I.C.), – u hierom had uitgelachen; omwille van de vernedering besloot u nooit nog iets te doen met een meisje en u voegde eraan toe dat zo de homoseksualiteit kwam (gehoor III, p. 3 en 11). **Ten eerste** kan niet worden ingezien waarom u dit element nooit eerder heeft aangehaald, vermits u laat uitschijnen dat de vernedering door uw eerste vriendin de basis vormde voor het feit dat u homoseksueel werd. Wanneer u gevraagd werd waarom u dit nooit eerder zei, kwam u niet verder dan 'Omdat ik zo beschaamd was; ik hield het geheim'. Gevraagd waarom u het geheim hield bij het eerste gehoor, antwoordde u enkel 'ik werd vernederd' (gehoor III, p. 3). De vaststelling dat u de ware toedracht over het moment waarop u homoseksueel werd pas 8 jaar na uw asielaanvraag onthulde en geen afdoende reden gaf voor deze laattijdigheid, laat toe om de waarachtigheid van deze 'onthulling' als 'verklaring' voor uw beweerde homoseksuele geaardheid te betwijfelen.

Ten tweede komt het geenszins overtuigend over dat deze negatieve ervaring met uw eerste liefde aan de basis zou liggen van uw (beweerde) homoseksuele geaardheid. U zei dat u de 'beslissing' (sic) nam homoseksueel te zijn omdat u vernederd werd door een meisje; dat ze zei dat u geen man was omdat u zulke kleine penis had (gehoor III, p. 11). Wanneer u door de protection officer werd gevraagd of u ook de beslissing zou hebben genomen om homoseksueel te zijn indien dit meisje dit niet tegen u zou hebben gezegd, antwoordde u zonder aarzelen 'Nee, dan zou ik straight zijn gebleven; het was omdat zij mij als vrouw zo vernederde dat ik voor mannen koos' (gehoor III, p. 11). Uit deze verklaringen blijkt dat u homoseksualiteit voorstelt als een mogelijke (rationele) optie of beslissing, die het gevolg is van een teleurstelling met uw eerste heteroseksuele partner, die u vernederde. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u uw homoseksuele geaardheid beschouwt of beschouwde als een intrinsiek, alomvattend en permanent onderdeel van u als persoon.

Ten derde kan worden opgemerkt dat u het wel voorstelt alsof u voor de 'optie' homoseksualiteit heeft gekozen, maar dat uit de feiten en uit diverse verklaringen over uw persoonlijk leven sinds u in België verblijft – intussen toch al meer dan 8 jaar - blijkt dat u in werkelijkheid niet voor deze 'optie' blijkt te kiezen. Wanneer u werd gevraagd of u in België relaties met mannen heeft gehad, antwoordde u 'Nee' (gehoor III, p. 4). Gevraagd of u probeerde homoseksuele mannen te ontmoeten in België, antwoordde u 'Ja maar ... iemand ... hij was niet gay Een man die met mij verbleef waar ik verliefd op werd' (gehoor III, p. 4). Gevraagd naar de naam van de man, antwoordde u dat hij '**Ofen**' heet (zie notitieblad) en dat u zijn volledige naam niet kent. Uit uw verklaringen kan worden afgeleid dat het iemand is die bij u inwoonde in uw woning in Gent (gehoor III, p. 4). Tijdens dit gehoor verklaarde u dat u met hem samenleefde en dat u een relatie met hem probeerde te krijgen, 'eerst met woorden en dan probeerde ik ook als we sliepen met hem seks te hebben' (gehoor III, p. 4). U verklaarde dat hij zich ergerde toen u seks met hem probeerde te hebben en dat hij sindsdien niet meer bij u sliep (gehoor III, p. 4-5). U verklaarde tijdens dit gehoor dat dit de enige man was op wie u verliefd werd in België (gehoor III, p. 5). U legde echter tijdens gehoor II verklaringen af die hier lijnrecht tegenin gaan; hier verklaarde u dat Etienne (O.) bij u inwoonde (gehoor II, p. 10) en dat u op deze **Etienne** verliefd werd (gehoor II, p. 13-14). Gevraagd of hij ooit heeft geweten dat u gevoelens voor hem had, antwoordde u 'Nee' (gehoor II, p. 14). Het is opmerkelijk dat u geen coherente verklaringen kan afleggen over de enige man op wie u in België beweert verliefd te zijn geworden. Wanneer u gevraagd werd naar uw plannen in uw privéleven, antwoordde u 'ik wil een gay person vinden en zal blijven zoeken' (gehoor III, p. 9). Gevraagd of u dan al gezocht heeft om een gay person te vinden in België antwoordde u bevestigend (gehoor III, p. 9), hetgeen volkomen in strijd is met de vaststelling dat u eerder tijdens hetzelfde gehoor ontkennend antwoordde op de vraag of u in België in contact probeerde te raken met homo's (gehoor III, p. 5) en daar ook nog een verantwoording voor gaf, met name dat u het misschien niet doet omdat u bang bent om wat er gaat gebeuren (gehoor III, p. 5). Toen u dan later tijdens het gehoor – naar aanleiding van uw bewering dat u toch een gay person probeerde te vinden in België (gehoor III, p. 9) - gevraagd werd waar u dan zocht, antwoordde u na veel omhaal in een club, met de naam Afrikunda (gehoor III, p. 9). Gevraagd of het een club is voor gays, antwoordde u vreemd genoeg 'Hebben gays hier clubs ?' (gehoor III, p. 9), hetgeen toch wel bijzonder opmerkelijk is voor iemand die homoseksuele geaardheid claimt.

Uw verantwoording dat u hier 'nog maar pas' bent, is volstrekt niet afdoende voor uw onwetendheid, vermits u al ruim 8 jaar in België verblijft en bijgevolg kan verondersteld worden dat – wanneer u werkelijk op zoek bent naar personen met dezelfde seksuele geaardheid als de uwe, hetgeen u overigens beweert – u intussen toch al zou weten dat er specifieke ontmoetingsplaatsen/clubs voor

homo's bestaan in België. Uw verbazing en ontwetendheid hieromtrent roept dan ook andermaal vragen op bij uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Tot slot kan nog worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u seks blijkt te hebben gehad met (N.A.N.D.). Wanneer u gevraagd werd hoe het voor u verenigbaar is om te zeggen dat u homoseksueel bent, maar toch seks had met een vrouw, antwoordde u 'Ik kan nog altijd een erectie hebben bij een vrouw; ze leeft bij mij thuis; ik was intiem met haar maar ik had geen gevoelens voor haar (gehoor III, p. 6). Wanneer u gevraagd werd of u enkel met haar seks had toen ze zwanger werd [van jullie zoon] antwoordde u 'Nee, verschillende keren' (gehoor III, p. 6-7). Wanneer u daarop gevraagd werd hoe u verklaart dat u verschillende keren met haar seks had, terwijl u blijft beweren dat u homoseksueel bent en dat u na de vernedering door uw vriendin besloot om nooit nog iets te hebben met een vrouw, antwoordde u 'Ik had geen relatie met een man' (gehoor III, p. 7). Gevraagd wat u daarmee bedoelt, antwoordde u 'Ik had geen man en daarom kon ik het met Adeline doen' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u hiermee bedoelt dat u seks had met Adeline bij gebrek aan een man, antwoordde u 'Ja, je kan toch seks hebben zonder gevoelens' (gehoor III, p. 7). Niettemin roept het heel wat vragen op dat u ervoor kiest om seks te hebben met een vrouw, terwijl u blijft volhouden dat u homoseksueel geaard bent en permanent zoekend zou zijn naar een homoseksuele partner.

Uit dit alles blijkt dat ernstige vragen kunnen worden gesteld bij uw bewering dat u homoseksueel geaard bent.

Verder kunnen ook vragen worden gesteld bij uw homoseksuele geaardheid in het licht van uw bewering dat u in België samenleeft met (N.A.N.D.) met wie u een biologische zoon heeft, met name (F.J.J.) (OV 7727096 – CG 1419508), van wie u ook de officiële vader bent .

U verklaarde sinds september 2012 (gehoor II, p. 11) of september 2013 (gehoor III, p. 5) met (N.A.N.D.) in België samen te leven. Toen u tijdens gehoor II werd gevraagd of zij uw reguliere partner was, antwoordde u toen zonder meer 'Ja' (gehoor II, p. 11). Ook (N.A.N.D.) verklaarde tijdens dat gehoor dat u haar reguliere partner was sinds zij met u samenwoonde (gehoor II, p. 6). Zij verklaarde een verblijfsvergunning te hebben op basis van legale samenwoning met u (gehoor II, p. 5). Toen u tijdens datzelfde gehoor werd gevraagd hoe u het rijmt dat u een biologische zoon heeft en voordien als vluchteling erkend werd op basis van uw homoseksuele geaardheid, antwoordde u 'Ik begrijp niet wat er mij overkwam ; ik ben verliefd geworden op haar ; ik had nooit gevoelens voor vrouwen, maar toen we gingen samenwonen.... Ik sliep eerst op sofa, en zij in de kamer. Ik kon niet bij haar in de kamer blijven. Maar ik ging uiteindelijk toch naar boven en we begonnen te vrijen... ze heeft mij veranderd; ik begreep het ook niet. Ze was echt goed voor mij; ze zorgde voor mij, kookte voor mij en zo kwamen we dicht bij elkaar.' (gehoor II, p. 13). Toen u tijdens dat gehoor gevraagd werd of u nog steeds homoseksueel was, antwoordde u 'Ja, maar ze kwam ...ik denk dat ik het haar vertelde ...ze zei dat het niet normaal was ; ze zei dat ik naar de kerk moest gaan voor deliverance: we gingen naar de kerk en baden veel en zo kwam ik dicht bij haar. Ze liet mij helemaal anders voelen. Ik ben niet helemaal af van mijn gay zijn, maar zij trok mij aan en ik voelde mij goed bij haar.' (gehoor II, p. 13). Uit deze verklaringen blijkt dat jullie voorstelling van zaken er een is, waarbij jullie elkaar beschouwen als elkaars reguliere partner ; u verklaarde dat u homoseksueel geaard bent, maar dat u niettemin verliefd werd op (N.A.N.D.) en dat u zich goed bij haar voelde. Tijdens gehoor III, waarbij u en (N.A.N.D.) ondervraagd werden over de nieuwe elementen, die tot een eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatus zouden kunnen leiden, legden jullie beiden verklaringen af, die lijnrecht ingaan tegen de beschrijving van jullie relatie die jullie in het kader van gehoor II deden. U reageerde met name geïrriteerd toen de protection officer het tijdens gehoor III had over (N.A.N.D.) als 'je vrouw'; u zei met name 'Waarom zeg je vrouw ? ze is mijn vrouw niet' (gehoor III, p. 6). Toen de protection officer zei dat ze (N.A.N.D.) 'de moeder van uw kind' zou noemen, antwoordde u 'Ja, dat is beter' (gehoor III, p. 6). Later tijdens hetzelfde gehoor stelde u dat u nog verder met haar wil samenleven 'voor het kind' (gehoor III, p. 8). U stelde tijdens dat gehoor ook dat u haar beschouwt als 'een vriendin' (gehoor III, p. 9) of als een 'jongere zus' (gehoor III, p. 9). Ook (N.A.N.D.) distancieerde zich tijdens dat gehoor van u; toen haar gevraagd werd of u haar partner bent, antwoordde ze 'Het is moeilijk Ik ben niet in een relatie. Er zijn zoveel dingen die ik niet wist... ik wist niet dat hij gay was' (gehoor III, p. 15).

Het lijkt er sterk op dat u en (N.A.N.D.) naar aanleiding van de oproepingsbrief van het CGVS (dd. 3 september 2015), waarin melding werd gemaakt van de mogelijkheid tot eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatus op basis van nieuwe elementen, jullie verklaringen over jullie verhouding tot elkaar in België hebben aangepast, omdat deze relatie mogelijkerwijze als niet compatibel zou kunnen worden geacht met uw beweerde homoseksuele geaardheid.

Uit uw Facebook profiel op naam van (N.F.), dat intussen verwijderd werd en waarvan de naam veranderd werd naar (N.N.), blijkt echter dat op 11 augustus 2015 een foto van u en van (N.A.N.D.) werd gepost, waarop jullie in innige omhelzing zijn te zien (zie prints van beide accounts in het administratief dossier). Ook deze vaststelling laat toe om jullie bewering dat jullie een puur zakelijke

relatie hebben omwille van het kind te betwijfelen en dat jullie relatie hechter is dan jullie willen laten uitschijnen.

Verder kan nog worden opgemerkt dat u incoherente verklaringen aflegde over het tijdstip waarop u (N.A.N.D.) inlichtte over uw beweerde homoseksuele geaardheid en dat uw verklaringen hieromtrent ook tegenstrijdig zijn met deze van (N.A.N.D.). U antwoordde tijdens gehoor II op de vraag of u nog steeds homoseksueel bent 'ik denk dat ik het haar [i.e. (N.A.N.D.)] vertelde... ze zei dat het niet normaal was ; ze zei dat ik naar de kerk moest gaan voor deliverance: we gingen naar de kerk en baden veel en zo kwam ik dicht bij haar' (gehoor II, p. 13). Uw verklaring tijdens gehoor II van 19 augustus 2015 dat u denkt dat u (N.A.N.D.) vertelde dat u homoseksueel was en dat jullie samen naar de kerk gingen om verlossing af te smeken, is echter volstrekt niet verenigbaar met uw verklaring tijdens gehoor III dat (N.A.N.D.) pas van uw (beweerde) homoseksuele geaardheid afweet sinds u de uitnodigingsbrief voor gehoor III kreeg (gehoor III, p. 6). Deze brief werd immers verstuurd op 3 september 2015 (zie kopie van deze brief in het administratief dossier). Expliciet gevraagd of (N.A.N.D.) vóór deze brief kwam wist van uw homoseksuele geaardheid, antwoordde u uitdrukkelijk 'Nee niets. Pas na de brief vertelde ik haar alles' (gehoor III, p. 6). (N.A.N.D.) verklaarde zelf hieromtrent dat zij enkele maanden na september 2013 te weten kwam dat u homoseksueel bent (gehoor III, p. 16), hetgeen evenzeer ingaat tegen uw bewering dat u het haar pas vertelde nadat u de uitnodigingsbrief voor gehoor III kreeg (dus na 3 september 2015). Het roept vragen op dat u verklaarde dat u (N.A.N.D.) pas na 3 september 2015 zou hebben ingelicht over uw homoseksuele geaardheid, omdat men niet kan inzien waarom zij hierover in het ongewisse moest blijven, gesteld dat u werkelijk homoseksueel geaard bent.

Tot slot is het bijzonder opvallend dat u vrijwel geen enkele vraag over uw (gemeenschappelijke) toekomstplannen (met (N.A.N.D.)) kan beantwoorden of hierop erg ontwijkende antwoorden gaf.

Gevraagd of u uzelf ooit ziet trouwen, antwoordde u 'Ik weet niet ik kan ja of nee zeggen' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u ooit nagedacht hebt over trouwen, antwoordde u met de wedervraag 'Met haar ?' (gehoor III, p. 7). Wanneer de protection officer zegt dat de vraag in het algemeen wordt gesteld of u ooit nagedacht hebt over trouwen, antwoordde u 'Ik dacht er nooit over na' (gehoor III, p. 7). Het komt volstrekt niet overtuigend over dat u nooit nagedacht hebt over het feit of u al dan niet zou willen trouwen. Gevraagd of u uzelf nog kinderen ziet hebben, antwoordde u 'Ik weet het niet. Ik kan er hebben of adopteren' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u er ooit over nagedacht heeft, antwoordde u 'Het is mijn wens om kinderen te hebben' (gehoor III, p. 7). Op de vraag van de protection officer 'Wil je meer kinderen dan je nu hebt ?', antwoordde u 'Ik weet het niet' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u zichzelf nog kinderen ziet hebben met Adeline, antwoordde u andermaal 'Ik weet het niet' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u er ooit met haar over gepraat hebt, antwoordde u resoluut 'Nooit' (gehoor III, p. 8). Het is erg weinig overtuigend dat u niet kan antwoorden op eenvoudige vragen over een eventuele toekomstige kinderwens (met Adeline). Gevraagd of u zichzelf ziet samenwonen met een man antwoordde u 'Ja' (gehoor III, p. 8). Gevraagd of u nu nog samenwoont met Adeline, antwoordde u bevestigend (gehoor III, p. 8). Op de vraag of u nog verder wil samenleven met haar, antwoordde u 'Ja voor het kind' (gehoor III, p. 8). Wanneer de protection officer suggereert dat u het kind nog zou kunnen zien en tegelijk elders zou kunnen leven, antwoordde u 'Ja dat kan ook' (gehoor III, p. 8). Gevraagd waarom u daarvoor dan niet kiest, antwoordde u 'Ik weet het niet' (gehoor III, p. 8). Ook deze verklaringen zijn volstrekt niet overtuigend. Wanneer de protection officer u vroeg om u in te beelden dat u een mannelijke partner zou hebben en u van daaruit de vraag stelt hoe u uw leven dan zou inrichten, antwoordde u dat u daar nog niet over nagedacht hebt (gehoor III, p.8-9). Gevraagd of u daar dan nu eens wil over nadenken, antwoordde u 'Ik weet niet wat ik zou doen' (gehoor III, p. 9). Dergelijke antwoorden geven blijk van een systematische ontwijking van vragen over uw toekomst ; van iemand die op dit moment samenleeft met (en seks heeft met) een vrouw met wie hij een kind heeft, maar die anderzijds beweert homoseksueel te zijn, mag men toch verwachten dat hij zich vragen zou hebben gesteld bij zijn verdere toekomstplannen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet heeft kunnen overtuigen dat u homoseksueel geaard bent; alle vaststellingen die werden gemaakt wijzen er sterk op dat u en (N.A.N.D.) en jullie zoon (F.J.J.) een gezin vormen en dat (N.A.N.D.) uw reguliere partner is.

Bijgevolg kan in het kader van uw asiëldossier niet meer worden besloten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade omwille van uw homoseksuele geaardheid. U bracht geen andere motieven naar voor die zouden toelaten om te kunnen besluiten tot een dergelijke vrees of een dergelijk risico.

Uit wat voorafgaat kan in uw hoofde evenmin worden besloten tot een 'vrees voor vervolging' of een 'risico op het lijden van ernstige schade' op basis van de motieven die leidden tot het verlenen van de vluchtelingenstatus van uw vader (F.N.N.), maar waarvan de waarachtigheid nu wordt betwist.

Uit het door uw ouders voorgelegde afschrift van een geboorteakte (dd. 2 februari 2015) en uit het door hen voorgelegde uittreksel uit de bevolkings- en vreemdelingenregisters (dd. 2 februari 2015) blijkt dat bevestigd wordt dat (F.N.N.) uw vader is en (N.A.N.D.) uw moeder en dat jullie op hetzelfde adres wonen, hetgeen nooit werd betwist. Daarnaast legden uw vader ook een kopie en uw moeder het origineel van hun respectievelijke verblijfstitels voor België voor. Er werden door uw moeder nog kopies van haar Kameroens paspoort voorgelegd en uw vader bezorgde het CGVS ook kopies van zijn vluchtelingenpaspoort. Deze documenten doen echter geen afbreuk aan voorgaande bedenkingen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker betwist de inhoud van de bestreden beslissing niet waar met recht gesteld wordt:

"Er kan worden opgemerkt dat uw ouders, (F.N.N.) en (N.A.N.D.), het volgende hebben aangehaald met betrekking tot de (specifieke) 'vrees voor vervolging' of het specifiek 'risico op het lijden van ernstige schade' in uw hoofde bij een eventuele terugkeer naar Kameroen.

Uw moeder, (N.A.N.D.), antwoordde op de vraag of zij ervoor koos om asiel voor u te vragen 'Ja, het is ok' (gehoor I, p. 8). Gevraagd of er specifieke redenen waren waarom zij asiel vroeg voor u antwoordde zij 'Nee' (gehoor I, p. 8). Gevraagd waarom zij asiel voor u vraagt, antwoordde zij 'Zijn vader vroeg asiel' (gehoor I, p. 8). Gevraagd waarom uw vader asiel vroeg, antwoordde uw moeder 'Ik weet niet welk probleem mijn man had in Kameroen maar wel dat hij een probleem had' (gehoor I, p. 8). Ook voordien had zij tijdens hetzelfde gehoor verklaard dat uw vader problemen had thuis, maar dat zij niet weet welke en dat zij er niet veel met hem over praat (gehoor I, p. 7). Voor wat haar persoonlijke situatie betreft, verklaarde zij tijdens gehoor II dat zij graag naar Kameroen zou teruggaan; dat zij zelf geen enkel probleem heeft om terug te gaan; ze voegde eraan toe dat zij een plan had; dat ze hier zou studeren en dan terugkeren. Omdat ze zwanger werd kon ze haar studie niet afmaken (gehoor II, p. 18).

Hieruit kan worden opgemaakt dat uw moeder, (N.A.N.D.), asiel voor u vraagt omdat uw vader asiel vroeg; dat zij geen andere specifieke redenen aanhaalde als grond voor de asielaanvraag die zij voor u indiende en dat zij zelf verklaarde geen persoonlijke vrees te hebben of risico te lopen bij een eventuele terugkeer naar Kameroen.

Uw vader, (F.N.N.), verklaarde op de vraag naar specifieke redenen voor de asielaanvraag in uw hoofde 'Ik weet niet ... ik weet niet welke intentie de mensen hebben met hem als hij met mij naar daar zou gaan (gehoor I, p. 13). Gevraagd wat u te vrezen zou hebben bij een eventuele terugkeer van uw vader naar Kameroen, bleef uw vader het antwoord schuldig (gehoor I, p. 13). Tijdens gehoor II verklaarde uw vader met betrekking tot uw terugkeer naar Kameroen 'Mijn zoon zou ook risico lopen als zoon van een homoseksueel. Mijn gemeenschap is klein. Ik wil het vermijden. Ik heb hier een leven; laat mij hier blijven.' (gehoor II, p. 14).

Hieruit kan worden opgemaakt dat uw vader, (F.N.N.), geen specifieke redenen aanhaalde als grond voor de asielaanvraag die voor u werd ingediend, maar dat hij ervan uitging dat u een risico zou lopen bij terugkeer naar Kameroen omwille van zijn homoseksuele geaardheid, die bij terugkeer tot zijn persoonlijke vervolging zou leiden."

Verzoeker beroept zich in het onderhavige verzoekschrift in rechte en in feite integraal op dezelfde middelen, feiten en argumenten als degene die door zijn vader werden aangevoerd in het kader van diens beroepsverzoekschrift bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (RvV). Dit beroepsverzoekschrift is bij de RvV gekend onder het rolnummer RvV 181 721.

Ten aanzien van verzoekers vader en diens verklaarde homoseksualiteit en vrees voor vervolging werd in het kader van het onder het voormelde rolnummer gekende beroep bij arrest nr. 163 514 van 4 maart 2016 van de RvV geoordeeld als volgt:

"2.2.2. In de bestreden beslissing wordt besloten tot de intrekking van deze vluchtelingenstatus op basis van artikel 57/6, eerste lid, 7° van de vreemdelingenwet.

Dit artikel bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevoegd is "om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus in te trekken ten aanzien van de vreemdeling die als vluchteling is erkend of aan wie de subsidiaire beschermingsstatus werd toegekend op grond van feiten die hij verkeerd heeft weergegeven of achtergehouden, of van valse verklaringen, of

van valse of vervalste documenten, die doorslaggevend zijn geweest voor de erkenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus, alsmede ten aanzien van de vreemdeling wiens persoonlijk gedrag later erop wijst dat hij geen vervolging vreest”.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst kunnen vragen worden gesteld bij uw homoseksuele geaardheid, in het licht van een aantal beweringen die u in het kader van uw opeenvolgende gehoren heeft afgelegd.

Gevraagd of u homoseksueel bent, antwoordde u ‘Ja, ik heb nog steeds de gevoelens’ (gehoor III, p. 3). Gevraagd wat u hiermee bedoelde, antwoordde u ‘Ik heb alleen genot bij mannen’ (gehoor III, p. 3). Gevraagd of u zich ook aangetrokken voelt tot mannen, antwoordde u ‘Ja’ (gehoor III, p. 4). Gevraagd wat u hiermee bedoelt, antwoordde u ‘Ik moet ze hebben in een relatie; ik verkies mannen in een relatie’ (gehoor III, p. 4). Wanneer u aan het begin van het gehoor III door de protection officer werd gevraagd hoe het met elkaar te rijmen valt dat u enerzijds beweerde homoseksueel te zijn en anderzijds vastgesteld kan worden dat u sinds geruime tijd samenwoont met de moeder van uw zoon en dat u verklaarde verliefd op haar te zijn geworden, antwoordde u na veel omhaal dat u iets wilde onthullen dat niet tijdens uw eerste gehoor aan bod kwam. U verklaarde dat u een heel kleine penis hebt en dat uw eerste liefde - een meisje, (I.C.), – u hierom had uitgelachen; omwille van de vernedering besloot u nooit nog iets te doen met een meisje en u voegde eraan toe dat zo de homoseksualiteit kwam (gehoor III, p. 3 en 11). **Ten eerste** kan niet worden ingezien waarom u dit element nooit eerder heeft aangehaald, vermits u laat uitschijnen dat de vernedering door uw eerste vriendin de basis vormde voor het feit dat u homoseksueel werd. Wanneer u gevraagd werd waarom u dit nooit eerder zei, kwam u niet verder dan ‘Omdat ik zo beschaamd was; ik hield het geheim’. Gevraagd waarom u het geheim hield bij het eerste gehoor, antwoordde u enkel ‘ik werd vernederd’ (gehoor III, p. 3). De vaststelling dat u de ware toedracht over het moment waarop u homoseksueel werd pas 8 jaar na uw asielaanvraag onthulde en geen afdoende reden gaf voor deze laattijdigheid, laat toe om de waarachtigheid van deze ‘onthulling’ als ‘verklaring’ voor uw beweerde homoseksuele geaardheid te betwijfelen.”

Verzoeker voert ter weerlegging van voormelde motieven geen dienstige argumenten aan. Waar hij op heden tracht te laten uitschijnen dat hij het voorgaande niet eerder vermeldde omdat hiernaar niet rechtstreeks werd gevraagd, dient immers te worden opgemerkt dat dit niet kan worden gerijmd met zijn eerdere, hierboven weergegeven gezegden. Volgens deze gezegden zou hij eerder namelijk bewust en uit schaamte de reden voor zijn beslissing om homoseksueel te worden hebben verzwegen. Hoe dan ook kon, ook indien hiernaar niet rechtstreeks werd gevraagd, redelijkerwijze worden verwacht dat verzoeker eerder spontaan melding zou hebben gemaakt van het incident dat hij op heden naar voren schuift als zijnde cruciaal en als de directe aanleiding voor zijn beslissing om homoseksueel te worden.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

“**Ten tweede** komt het geenszins overtuigend over dat deze negatieve ervaring met uw eerste liefde aan de basis zou liggen van uw (beweerde) homoseksuele geaardheid. U zei dat u de ‘beslissing’ (sic) nam homoseksueel te zijn omdat u vernederd werd door een meisje; dat ze zei dat u geen man was omdat u zulke kleine penis had (gehoor III, p. 11). Wanneer u door de protection officer werd gevraagd of u ook de beslissing zou hebben genomen om homoseksueel te zijn indien dit meisje dit niet tegen u zou hebben gezegd, antwoordde u zonder aarzelen ‘Nee, dan zou ik straight zijn gebleven; het was omdat zij mij als vrouw zo vernederde dat ik voor mannen koos’ (gehoor III, p. 11). Uit deze verklaringen blijkt dat u homoseksualiteit voorstelt als een mogelijke (rationele) optie of beslissing, die het gevolg is van een teleurstelling met uw eerste heteroseksuele partner, die u vernederde. Nergens uit uw verklaringen blijkt dat u uw homoseksuele geaardheid beschouwt of beschouwde als een intrinsiek, alomvattend en permanent onderdeel van u als persoon.”

Verzoeker slaagt er niet in deze vaststellingen te ontcrachten. Ook in de informatie waarnaar hij in dit kader verwijst wordt immers duidelijk aangegeven: “Homo zijn is niet zoiets als beslissen of je wel of niet een glas gaat drinken met vrienden”. Tevens wordt hierin meermaals duidelijk aangegeven dat de seksuele oriëntatie, hoewel deze ‘vloeibaar’ kan zijn en zich ontwikkelt onder de invloed van enkele factoren, niet zomaar kan worden aangepast (rechtsplegingsdossier, stuk 1, bijlage 2). Dat verzoeker zijn geaardheid omschreef als een louter rationele optie of beslissing die het gevolg was van de vernedering door zijn eerste heteroseksuele partner, strookt niet met de door hem aangebrachte informatie, duidt erop dat hij zijn beweerde homoseksuele geaardheid geenszins ziet als een intrinsiek onderdeel van zijn persoon en ondermijnt de geloofwaardigheid van deze geaardheid.

Bovendien wordt er in de bestreden beslissing terecht op gewezen dat, hoewel verzoeker het wel voorstelde alsof hij voor de ‘optie’ homoseksualiteit gekozen had, uit de feiten en uit zijn verklaringen over zijn persoonlijke leven in België duidelijk het tegendeel blijkt. Zo legde verzoeker tegenstrijdige verklaringen af over de enige man waarop hij in België ooit verliefd op zou zijn geworden. Tevens stelde

hij in België geen relaties met mannen te hebben gehad. Daarenboven legde hij manifest tegenstrijdige verklaringen af over de vraag of hij in België al dan niet trachtte contact te zoeken met homoseksuelen. Verder bleek hij, ondanks dat hij uiteindelijk beweerde dat hij alhier weldegelijk trachtte contact te zoeken met homoseksuelen en ondanks dat hij reeds meer dan acht jaren in België vertoefde, niet te weten dat er in België specifieke ontmoetingsplaatsen en clubs voor homoseksuelen bestaan.

Verder wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

“Tot slot kan nog worden opgemerkt dat uit uw verklaringen blijkt dat u seks blijkt te hebben gehad met (N.A.N.D.). Wanneer u gevraagd werd hoe het voor u verenigbaar is om te zeggen dat u homoseksueel bent, maar toch seks had met een vrouw, antwoordde u ‘Ik kan nog altijd een erectie hebben bij een vrouw; ze leeft bij mij thuis; ik was intiem met haar maar ik had geen gevoelens voor haar (gehoor III, p. 6). Wanneer u gevraagd werd of u enkel met haar seks had toen ze zwanger werd [van jullie zoon] antwoordde u ‘Nee, verschillende keren’ (gehoor III, p. 6-7). Wanneer u daarop gevraagd werd hoe u verklaart dat u verschillende keren met haar seks had, terwijl u blijft beweren dat u homoseksueel bent en dat u na de vernedering door uw vriendin besloot om nooit nog iets te hebben met een vrouw, antwoordde u ‘Ik had geen relatie met een man’ (gehoor III, p. 7). Gevraagd wat u daarmee bedoelt, antwoordde u ‘Ik had geen man en daarom kon ik het met Adeline doen’ (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u hiermee bedoelt dat u seks had met Adeline bij gebrek aan een man, antwoordde u ‘Ja, je kan toch seks hebben zonder gevoelens’ (gehoor III, p. 7). Niettemin roept het heel wat vragen op dat u ervoor kiest om seks te hebben met een vrouw, terwijl u blijft volhouden dat u homoseksueel geaard bent en permanent zoekend zou zijn naar een homoseksuele partner.

Verder kunnen ook vragen worden gesteld bij uw homoseksuele geaardheid in het licht van uw bewering dat u in België samenleeft met (N.A.N.D.) met wie u een biologische zoon heeft, met name (F.J.J.) (OV 7727096 – CG 1419508), van wie u ook de officiële vader bent .

U verklaarde sinds september 2012 (gehoor II, p. 11) of september 2013 (gehoor III, p. 5) met (N.A.N.D.) in België samen te leven. Toen u tijdens gehoor II werd gevraagd of zij uw reguliere partner was, antwoordde u toen zonder meer ‘Ja’ (gehoor II, p. 11). Ook (N.A.N.D.) verklaarde tijdens dat gehoor dat u haar reguliere partner was sinds zij met u samenwoonde (gehoor II, p. 6). Zij verklaarde een verblijfsvergunning te hebben op basis van legale samenwoning met u (gehoor II, p. 5). Toen u tijdens datzelfde gehoor werd gevraagd hoe u het rijmt dat u een biologische zoon heeft en voordien als vluchteling erkend werd op basis van uw homoseksuele geaardheid, antwoordde u ‘Ik begrijp niet wat er mij overkwam ; ik ben verliefd geworden op haar ; ik had nooit gevoelens voor vrouwen, maar toen we gingen samenwonen.... Ik sliep eerst op sofa, en zij in de kamer. Ik kon niet bij haar in de kamer blijven. Maar ik ging uiteindelijk toch naar boven en we begonnen te vrijen... ze heeft mij veranderd; ik begreep het ook niet. Ze was echt goed voor mij; ze zorgde voor mij, kookte voor mij en zo kwamen we dicht bij elkaar.’ (gehoor II, p. 13). Toen u tijdens dat gehoor gevraagd werd of u nog steeds homoseksueel was, antwoordde u ‘Ja, maar ze kwam ...ik denk dat ik het haar vertelde ...ze zei dat het niet normaal was ; ze zei dat ik naar de kerk moest gaan voor deliverance: we gingen naar de kerk en baden veel en zo kwam ik dicht bij haar. Ze liet mij helemaal anders voelen. Ik ben niet helemaal af van mijn gay zijn, maar zij trok mij aan en ik voelde mij goed bij haar.’ (gehoor II, p. 13). Uit deze verklaringen blijkt dat jullie voorstelling van zaken er een is, waarbij jullie elkaar beschouwen als elkaars reguliere partner ; u verklaarde dat u homoseksueel geaard bent, maar dat u niettemin verliefd werd op (N.A.N.D.) en dat u zich goed bij haar voelde. Tijdens gehoor III, waarbij u en (N.A.N.D.) ondervraagd werden over de nieuwe elementen, die tot een eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatus zouden kunnen leiden, legden jullie beiden verklaringen af, die lijnrecht ingaan tegen de beschrijving van jullie relatie die jullie in het kader van gehoor II deden. U reageerde met name geïrriteerd toen de protection officer het tijdens gehoor III had over (N.A.N.D.) als ‘je vrouw’; u zei met name ‘Waarom zeg je vrouw ? ze is mijn vrouw niet’ (gehoor III, p. 6). Toen de protection officer zei dat ze (N.A.N.D.) ‘de moeder van uw kind’ zou noemen, antwoordde u ‘Ja, dat is beter’ (gehoor III, p. 6). Later tijdens hetzelfde gehoor stelde u dat u nog verder met haar wil samenleven ‘voor het kind’ (gehoor III, p. 8). U stelde tijdens dat gehoor ook dat u haar beschouwt als ‘een vriendin’ (gehoor III, p. 9) of als een ‘jongere zus’ (gehoor III, p. 9). Ook (N.A.N.D.) distancieerde zich tijdens dat gehoor van u; toen haar gevraagd werd of u haar partner bent, antwoordde ze ‘Het is moeilijk Ik ben niet in een relatie. Er zijn zoveel dingen die ik niet wist... ik wist niet dat hij gay was’ (gehoor III, p. 15).

Het lijkt er sterk op dat u en (N.A.N.D.) naar aanleiding van de oproepingsbrief van het CGVS (dd. 3 september 2015), waarin melding werd gemaakt van de mogelijkheid tot eventuele intrekking van uw vluchtelingenstatus op basis van nieuwe elementen, jullie verklaringen over jullie verhouding tot elkaar in België hebben aangepast, omdat deze relatie mogelijkerwijze als niet compatibel zou kunnen worden geacht met uw beweerde homoseksuele geaardheid. Uit uw Facebook profiel op naam van (N.F.), dat

intussen verwijderd werd en waarvan de naam veranderd werd naar (N.N.), blijkt echter dat op 11 augustus 2015 een foto van u en van (N.A.N.D.) werd gepost, waarop jullie in innige omhelzing zijn te zien (zie prints van beide accounts in het administratief dossier). Ook deze vaststelling laat toe om jullie bewering dat jullie een puur zakelijke relatie hebben omwille van het kind te betwijfelen en dat jullie relatie hechter is dan jullie willen laten uitschijnen.

Verder kan nog worden opgemerkt dat u incoherente verklaringen aflegde over het tijdstip waarop u (N.A.N.D.) inlichtte over uw beweerde homoseksuele geaardheid en dat uw verklaringen hieromtrent ook tegenstrijdig zijn met deze van (N.A.N.D.). U antwoordde tijdens gehoor II op de vraag of u nog steeds homoseksueel bent 'ik denk dat ik het haar [i.e. (N.A.N.D.)] vertelde... ze zei dat het niet normaal was ; ze zei dat ik naar de kerk moest gaan voor deliverance: we gingen naar de kerk en baden veel en zo kwam ik dicht bij haar' (gehoor II, p. 13). Uw verklaring tijdens gehoor II van 19 augustus 2015 dat u denkt dat u (N.A.N.D.) vertelde dat u homoseksueel was en dat jullie samen naar de kerk gingen om verlossing af te smeken, is echter volstrekt niet verenigbaar met uw verklaring tijdens gehoor III dat (N.A.N.D.) pas van uw (beweerde) homoseksuele geaardheid afweet sinds u de uitnodigingsbrief voor gehoor III kreeg (gehoor III, p. 6). Deze brief werd immers verstuurd op 3 september 2015 (zie kopie van deze brief in het administratief dossier). Expliciet gevraagd of (N.A.N.D.) vóór deze brief kwam wist van uw homoseksuele geaardheid, antwoordde u uitdrukkelijk 'Nee niets. Pas na de brief vertelde ik haar alles' (gehoor III, p. 6). (N.A.N.D.) verklaarde zelf hieromtrent dat zij enkele maanden na september 2013 te weten kwam dat u homoseksueel bent (gehoor III, p. 16), hetgeen evenzeer ingaat tegen uw bewering dat u het haar pas vertelde nadat u de uitnodigingsbrief voor gehoor III kreeg (dus na 3 september 2015). Het roept vragen op dat u verklaarde dat u (N.A.N.D.) pas na 3 september 2015 zou hebben ingelicht over uw homoseksuele geaardheid, omdat men niet kan inzien waarom zij hierover in het ongewisse moest blijven, gesteld dat u werkelijk homoseksueel geaard bent.

Tot slot is het bijzonder opvallend dat u vrijwel geen enkele vraag over uw (gemeenschappelijke) toekomstplannen (met (N.A.N.D.)) kan beantwoorden of hierop erg ontwijkende antwoorden gaf.

Gevraagd of u uzelf ooit ziet trouwen, antwoordde u 'Ik weet niet ik kan ja of nee zeggen' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u ooit nagedacht hebt over trouwen, antwoordde u met de wedervraag 'Met haar ?' (gehoor III, p. 7). Wanneer de protection officer zegt dat de vraag in het algemeen wordt gesteld of u ooit nagedacht hebt over trouwen, antwoordde u 'Ik dacht er nooit over na' (gehoor III, p. 7). Het komt volstrekt niet overtuigend over dat u nooit nagedacht hebt over het feit of u al dan niet zou willen trouwen. Gevraagd of u uzelf nog kinderen ziet hebben, antwoordde u 'Ik weet het niet. Ik kan er hebben of adopteren' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u er ooit over nagedacht heeft, antwoordde u 'Het is mijn wens om kinderen te hebben' (gehoor III, p. 7). Op de vraag van de protection officer 'Wil je meer kinderen dan je nu hebt ?', antwoordde u 'Ik weet het niet' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u zichzelf nog kinderen ziet hebben met Adeline, antwoordde u andermaal 'Ik weet het niet' (gehoor III, p. 7). Gevraagd of u er ooit met haar over gepraat hebt, antwoordde u resoluut 'Nooit' (gehoor III, p. 8). Het is erg weinig overtuigend dat u niet kan antwoorden op eenvoudige vragen over een eventuele toekomstige kinderwens (met Adeline). Gevraagd of u zichzelf ziet samenwonen met een man antwoordde u 'Ja' (gehoor III, p. 8). Gevraagd of u nu nog samenwoont met Adeline, antwoordde u bevestigend (gehoor III, p. 8). Op de vraag of u nog verder wil samenleven met haar, antwoordde u 'Ja voor het kind' (gehoor III, p. 8). Wanneer de protection officer suggereert dat u het kind nog zou kunnen zien en tegelijk elders zou kunnen leven, antwoordde u 'Ja dat kan ook' (gehoor III, p. 8). Gevraagd waarom u daarvoor dan niet kiest, antwoordde u 'Ik weet het niet' (gehoor III, p. 8). Ook deze verklaringen zijn volstrekt niet overtuigend. Wanneer de protection officer u vroeg om u in te beelden dat u een mannelijke partner zou hebben en u van daaruit de vraag stelt hoe u uw leven dan zou inrichten, antwoordde u dat u daar nog niet over nagedacht hebt (gehoor III, p.8-9). Gevraagd of u daar dan nu eens wil over nadenken, antwoordde u 'Ik weet niet wat ik zou doen' (gehoor III, p. 9). Dergelijke antwoorden geven blijk van een systematische ontwijking van vragen over uw toekomst ; van iemand die op dit moment samenleeft met (en seks heeft met) een vrouw met wie hij een kind heeft, maar die anderzijds beweert homoseksueel te zijn, mag men toch verwachten dat hij zich vragen zou hebben gesteld bij zijn verdere toekomstplannen.

Uit al het voorgaande blijkt dat u niet heeft kunnen overtuigen dat u homoseksueel geaard bent; alle vaststellingen die werden gemaakt wijzen er sterk op dat u en (N.A.N.D.) en jullie zoon (F.J.J.) een gezin vormen en dat (N.A.N.D.) uw reguliere partner is."

Verzoeker onderneemt niet de minste poging om de voormelde vaststellingen in concreto te weerleggen.

Wel tracht hij, verwijzend naar de informatie bij het verzoekschrift, te laten uitschijnen dat hij niet langer (uitsluitend) homoseksueel is, dat zijn geaardheid zou zijn veranderd en dat hij "heen en weer wordt geslingerd tussen homo en hetero". Zijn betoog dienaangaande kan echter niet worden gevolgd.

Voorheen trachtte verzoeker blijkens het voorgaande immers duidelijk vol te houden homoseksueel te zijn. Dat hij, na te zijn geconfronteerd met een beslissing waarin zijn homoseksuele geaardheid in twijfel wordt getrokken, post factum plots tracht te laten uitschijnen dat zijn geaardheid veranderd zou zijn, kan dan ook niet ernstig worden genomen. Integendeel doet het gegeven dat hij heden plots afstapt van zijn eerdere gezegden nog verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende geaardheid.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers vermeende geaardheid. Bijgevolg kan evenmin nog geloof worden gehecht aan de homoseksuele relaties die hij vroeger beweert te hebben gehad in zijn land van herkomst. Derhalve is genoegzaam aangetoond dat de voorwaarden zoals bepaald in artikel 57/6, eerste lid, 7° van de vreemdelingenwet zijn vervuld.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, heeft de commissaris-generaal terecht besloten tot de intrekking van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 57/6, eerste lid, 7° van de vreemdelingenwet.

2.2.3. Verzoeker toont, mede gelet op het voorgaande, niet aan op welke wijze artikel 3 EVRM in casu geschonden zou zijn. Bijgevolg wordt de schending van dit artikel niet dienstig aangevoerd."

Gelet op het voorgaande, kan niet worden aangenomen dat verzoeker 'als zoon van een homoseksueel' problemen zou riskeren in zijn land van herkomst.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') kunnen omwille van de in de bestreden beslissing aangehaalde, pertinente en terecht redenen, die door verzoeker overigens niet worden weerlegd of betwist, geen afbreuk doen aan het voorgaande.

2.2. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

Verzoeker betaalde echter drie keer het verschuldigde rolrecht. Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 euro dient aldus te worden terugbetaald.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Artikel 4

Het door de verzoekende partij onverschuldigd gekweten rolrecht ten belope van 372 euro dient te worden terugbetaald.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vier maart tweeduizend zestien door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS